

A

368

—
—
III.
—

HORA - ELLENES
VERS KÉZIRATA

KVÁK, RNK. AKAAD. 2. SZ. KÖTET

1577 sz.

A kit körül vésnek ennyi éh Tarkasok
Aragy nem mondhatta a zora im kinosok
Negyedik Novembris BRADIA leptetének,
Az hol hald meg, és sírj miket mivelének,
A Templomban el buti Nemes embereket,
Meg kapván ki onták ADÉLI véreket,
BRADY MIKLÓS s. JOSEF ketten Ányafiai,
Kiket itt meg ölték a gyilkos hainok,
NEMES JÁNOS s. NEMES MOYSE ketten ezek,
Kiknek nem kedverték az hohéri kezek,
Templom küszöbére a Pap fejet tevék,
S Fa vágó sejjével kinoson el vevék,
ISZÁR LAZLO Ur is meg holt gyermekevel
A Dradi Templomban kedves Testvéreint,
RIBIZSI ANDRÁS vol gyönyörűségét,
Ja ölték meg árva özvegy feleségét
Oh ISTEN! ha az hol Teged imádnak
El rejtven magokat meg nem maradának
Hanem ott ki onták ártatlan véreket
S azokban meg mosák hohéri kezeket,
Hova? hova fussunk már batrabb helyekre,
Hogy miis ne jussunk ö Mészár fékerekre
Ötödik Novembris mentek RIBIZSI Eie
S tevék MADÓTSÁI vegső estvéjére,
RIBIZSI JÁNOR vérevel s ISTVÁN nak
kezeket meg festék jaj senkit nem fátnak.
Ennek

Emnek Feleségét hasonló kinokkal
S Testvérét meg ölék lántsákkal botokkal
Itt ölettek meg az ur NEMES ARON
Kit ISZTA magának vett volt drága Aron
Perceptor KASSAI FELSEGES Urának
Nem hagyá kassáját halálig HORAnak
Kilentzet meg öle győző karjaival
" Azután meg hallá kapott tsapasival
Ok fel sakmányolnak oftan mindeneket
S sok épületeknek adának üzket,
Kerek sámmal ölék negyven Nemesleget
Ribizén jaj látou ki illy dühösséggel?
A kinek nem hármazott a síve sírhat
Hogy HORA halálra annyinkat el írhat
HÖRÖS DANYAnak is ez nap lön romlása,
S majd tsak nem utolsó sügsegre juiása
Négy igaz hívőknek meg ölettek
Minnyájan a többek oláhva levések.
A kryptába is itt ezek befállának
Békét az holtaknak ott se hagyhatának
Minden koporsókat öfve vagdaltának
El vették ha mi jót benne találtak
A Templomba való Oliári sentséget
A sárba vetették haj, Kegyetlenséget!
Ezt mondvan, ISZTA ha a Magyaroknak
Vagy Te segítséget, most adjál azoknak.

A Doldog

A Doldogságos Sür képenek semeit,
Iti sirtak s vagdaltak a többek képeit,
A Templom puska porral vették fel
Végre s kö falait séllyel így hánták el
Két Trótert is ekkor öfve ronítottanak
Dámulásra méltó miket, dolgoztának
KRAGNYK LASZON Enak Illyen a méhéből
Terhet elevenen ki vágtak sívéből,
Oh kinek sármazott illy nagy kegyetlenség
Valaha? mig esett az ISZTA melenség.
Oftan ez artatlant vas villába tevék
Az egyik s a másik ott fejet elyevék
Végére minnyájan séllyel darabolák
Mint az eh farkasok öfve martangolák
Ugyan Tiszteletes VÁDA GYÖRGY Illyéről,
Midön utnak indult sállya helyéről,
Ezek kezek által hiv Feleségével
Fijával meg hálá edgyütt a Menyével
Egy Nemes embernek MUSZKAnak hátára
Lapos tyukon tüzet tettek kinzására
Oket is Perillus Dikája böge
Olajja melegét velek éreztessék
El habogatom ADRIAN miként jára
Pázdagból hogy jutottolly fegény sorsára
Nagy s ki mondhatatlan sebem nem újítottam
Magamat ujjalag fel nem habogatom
Arcle

Azt elé beszélvén, vallyon kiis birna
" Olly kö szikla szívvel e hogy akkor ne sirna.
Ötödik Novembri hat ezertel. HORA
A kit hogy tegyenek kívánom karora
Bányának el megyen az also részére
Egy nagy füves kertbe kelvén már estvére.
Ouan meg is hála fene vad Sergevet,
S rendelé a várost vesellynek Népevel
Hatodik Napjára hogy fel viradának
Ordíva a város felé indulának
Mind egyik kiáltván: egy labig meg öljük
A Magyar, vég képpen mindjárt elöröljük
Melly fokat meg halván. Druid B. S. G. A. Népe
Eljékbe méne e fokkal egy képe
Haborít, pénzt, vagy ételt, kell hogy ök adjanak
Adnak, Varasschon csak ne pusztítsanak
E ha kire vagy on ránk orok ki adják.
Isak hogy városokat virágjában hadják
De a követnek ök aként felelének
A mire először ösve esküvének
Mind el kel pusztulni most a Magyaroknak
Tiemény hitet mondanak éltekre azoknak
Ekkor mint a sebes. Dika dühösséggel
Rohantak B. S. G. A. s nagy kegyetlenséggel
Egettek Házaikat öltek Magyarokat
Es a vagyonokból rakták sákmányokat

Vagy a

Vagy a nagy gerenda valamint vitetik,
A sebes árviztől ha belé düjtetik
Maga előtt a mit talál ösve rontván
S a nehezen épült dolgot könnyen bontván
Olly nagy sebességgel mentenek B. S. G. A. ra
Kiknek objektumok lön maga, karára
Mert egész életben amit dolgozának
Egy nap ezek miatt mind el pusztulának
Polýphemus hajdon a Teger partyait
Kialtorasival s más vizek Martyait
El tölté retenté nagy ITASSA
Hellyeit s bögette vermeit Etnának
Igy a B. S. G. A. s bizony el töltötték
Az erdőköt mellyek öket körül vettek.
Tajjokkal s még az ertz Dányák is sirának
Látván veszedelmét mind egyik Urának
Hogy ne is? meg látván anyi gyilkos Népet
A menyit nem hoztak Hybla méhek fíjait.
Avagy a Tengernek hajjai nintsenek,
Mellyektől az hajok rettegve félyenek.
Oh Felséges Isten mennyi kiáltások
Verdesték az Egetségokoga sirások
A szánakozásra meg sem indulának
Ertz szívét viselő Nepei HORAS
Mint

Mint meg annyi Menykö tsapták az Házokat
Meg venni tüzeztől nehéz volt azokat
Annyi hevert HORA fegyvere sebében
Hogy vérrel habozott Lántsája kezében
Itt az Anya nekik azon remenykedett
Férde le eséssel azért esedezett
Hogy vízzel holt fia testét meg moshassa
S a Földbe az után meg mosva dughassa
Amott az hív Darát, hogy sáját tehesse
Halo Darattyának sáájához s vehesse
Ha még élő Selke volna a sáájában
Hogy tovább ne lenne olly szörnyű kinyában
Itt egy ártatlan sűrű mind a két szemét
Probálta fel nyitni, hogy lássaégeit
De az haláltól olly nehezék valának,
Erőtetessel is hogy fel nem nyilának
Amott egy közép rend állani lábára
Háromszor próbálta de bukott orára
Háromszor mert ezer sebek gyengítették
Rajta melket a gyilkosok ejtettek
Amidőn az Anya setrengne vérében
Kézét s sirt a gyermek a Tolvaj szemében
De még is kösívél ez meg nem ejtette
Mert az ártatlant is végre meg ölhetette

HORAtól

HORAtól hív Urat az Aszpony feltette
Kedves Feleségét, az Ura őrzette
Ottan ottan ketten meg ölekezének
S Egy mástól vég butsut könyverve verének
Nem tudván egyik is olly veszedelmekben
Mellyik kerül elebb atkozott kezekben
EPPERESS SAMEL Urat is itt ezek
Amaga házában ölték meg a kezek,
Magyar ház egy nál több nem maradt épségben
Oh hogy hogy lehetett olly nagy dühöség
Házokból egy sereg-ig mindent elvittének
Ugy hogy a tarlokhoz hasonlok lettenek,
Nints ablak, ajtózar, sék, pintre vagy kordo
Mindent el pusztított ez a gyilkos ordo,
Isak nyolczan halának meg itt a gyilkosok
Életben maradtak a több Meffárosok
Kik is két kezét egy gyalog katonának
Le vágták s utat úgy nekik adának
Kriszusi kintsei a kiknek voltanak
Egy ingek sem maradt mivel változának
Fényes Palotákban kik edig lakának
Az Eg fedelei alatt maradának
A kik sellyem paplany alatt nyujtoztanak
Szalmájok nints azon hogy már aluggyanak

A Kik

A kik alamisnát másoknak adának
Már alamisnára azok sorultanak
Sátván már városát végső pusztulásra
Jutni a nép s jajos sorokat váltásra
Nemelly mint a Fetske faladt ide s tova
De bizonytalanul honan? miért? s hova?
Más rebegefutott félvén gyilkosságot
Mint az őz a vadak kutyának sájálat
MÉANDER vízával kapott minden felé
Nemelly a felelem sívét úgy el tette
A Reformátusok Templomát be ronták
Es ISÁKÓSNAK vért ott ki onták
Ki a Predikallo sékbe el butt vala
Mivel bátorságosb helyet ott gondola
A koronát is ott öfve darabolák
Minek utánna az Embert le agyolák
Es a miket ottan le tette találtak
Egy krajzart erőig mindent el prédálák
E prédára sokan hozzájok menének
De veszedelmekre magoknak levének
Mert sullyok botokkal le agyoliatának
Valakik a Templom közepin valának
A Papnak is ugyan ott lett volna vége
Ha térdre eséssel egy oláh hívsege

Rá nem

Rá nem vette volna, hogy önnön magára
Vigyárna, mert élte van vette közkára
S nemtsak, sőt a mikor vonogatta volna
Magát a Pap, mondván, hogy szent helyen volna
Es ha ő ártatlan vért s omjáhozák
LIDIA-nak azt ám lássák aldozzák;
Mert tudja sebb helyen kinem folyhat vére
Amellyet lát, hogy birt gyilkosok kezére
Reménkedvén neki az ISZES Nevére
Sokáig s a maga nagy veszedelmére,
Kezeit még fogá ostan utollyára.
S ki vitte erővel nem hajtott sávára.
Eként marada meg a Papnak élete
Amellyet halálra HORA keresztete
Egy fillért erőig mindent portékája
Oda lett, van, vol, tsak magán mi ruhája
Hetedik a piatz közepin állának
S nagy s koval, a népnek illyeket mondának
Valaki oláva mai nap nem lépén
Es oláh köntöst is magára nem vésén
A maga ajtaja előtt fejét vésik
Avagy elevenen festét nyársba tésik
ISZES-től Isápartól amit mondunk vettük
A magunk fejetől ezt nem tselkedtük.

Innen

Innen életeket tzedulaváltással
Sokan meg váltották vagy olly biztatással
Hogy ők bizonyosan oláhokká lépnek
S köntöst is magokra már oláhot vesznek
Ugyan csak hetedik két felé menének
Egy Millionnyi kárt hogy Dányán ^{tevének}
HORA s KOSKA Veres Patakra tartanak
MARZI és DRUS Korna felé indulának
DRUSék, hogy KORNARA meg érkezhetének
Mingyárt a Dányához csoportal menének
S Onnan az oda but Dányai Párdákat,
Ki venni próbálták mint gazdag prédákat
A kiket felesen, hogy ki vehetének
Kemény esküvéssel oláhva tevének
Veres Patakra is hogy meg érkezhetének
Leg ottan egy tsalárd prédát ott tevének
Mellyből meg tették mely káros későn hinni
S Ha hisz hamar melly nagy roszapokott ^{vinni}
LÖRNZD PAL Urnak ott Dányája vala
Kilentrven egyet még a mellybe but ^{vala}
So kézületekkel hogy elkerülhesse
A gyilkos kezeket s meg ne ererhesse
Egy néhány Városit hozzá küldötenek
A kiktől e képpen neki izentének

Ha ki

Ha ki jó lép szerint s meg keresztelkedik
Igy minden veséjtől ő meg menekedik
Ha így tselekesik semmi kár nem éri
HORA kegyelmesen neki azt igéri
De ha ki nem akar jöni ő magától
HORA el nem megyen addig a Dányától
A mig meg nem veszi füstel vagy éhséggel
Aztat el kiheti neki tellyességgel
Ezt halván leg ottan a mondasi el hitte
S Magával mindenit Dányából ^{ki vitte}
Az után a Papot magához hivatta
S Az oláh vallásra magát be avatta
S Nem csak, sőt vízzel is meg keresztelkedett
Iaj ezt tselekedni hogy nem kételkedett?
De a keresztégnék alig vala vége
El nem hagyá őket rá törő insége
Mert házaik körül vették a gyilkosok,
Mint a Juh kosárt az éhező farkasok
Minden ajtókat itt ezek be vágának
Es a romlásokon rája omlának.
S Leg elebb is egyik őt föbe ütötte
Egy Dányás tsakannyalsá földre ejtette
De ugyan csak akkor jöven az esére
Nem jutván a sebbel végső estvéjére
Nekik

Nekik adta egész életében gyűlikintseit
Isak hadják meg éltét mindennél jobb kintseit
Oh az után még is kinoson meg verék
A Feleségét is mind vérbe keverék
Házait a Földel egyenlővé tették
Nagy fogadásokat eképpen tölgették
Láibliba snádrágba de rófsba maradtott
Jai volt berzeg neki hogy kézbe akadtott
A több gazdának is házak el puftula
Mellyeket é gyilkos kéz s Berzeg fel dula
De magok ezektől sebet nem kapának
Mivel LÖRINZ Inél okosak valának
Ezek a Bányákba féltekbe menének
Es féltekbe onnan ki sem is jövének
Ezt fekete kövel méltó fel jegyezni
A mit Abuid Bányá kentelen írni
Hogy ne is? melly gazdagvala kintseivel
S olyan hirtelen már nem bír semijével
Illyen nagy esetin fel indulvan végre
Ket kezeket emelt mondvan fel az égce
Illyen segénnyé tett valaki engemet
Még nem hagyván semint csak Salkam. S. Festu
Kivánom hogy attól a Föld termeseit
Tagadja meg s a víz a maga tsepeit
Fényes

Fényes napot soha ne lásson szemével
Hogy kárt ne tehesen senkinek kezével
A Sasok béleit vontrolják orokkal
Az éh kutyák szívét szaggassák fogokkal
A Föld se szenvedje holt testét magában
Mint PH. REVs haltyon meg maga ágyában
De mit átkozodom jobb ha ISTENemet
Hivom segítségül főbb nyereségemet
Ki ha segénnyé tett meg is gazdagithat
Ha most sebbe ejtett megint meg gyógyithat
ISTEN ha láttalak haragod tüzeben
Engedd hogy lássalak szerelmed tüzeben
Ha meg ostorozál most eként engemet
Hogy el vedd segény fejem mindenemet
Adjad más javadat irgalmasságból
A Te mindenekkel gazdag Fárházadból
Te is! Ember kinek szved most meg esett
Hogy rajtam illy gyáfos, jajos eset esett
Látván hogy melly gyengék karjaim uszára
Es az erőszakos vizekkel bírásásra
Szánd meg olly vesélyek között forgásimat
S elmerülni ne hadd fártt tagaimat
A Tengeri

A Tengeri habok nagy dühösségei
Es hajóskám ellen kegyetlenségei
Eveő lapátim kimentak kezemből
Vitorláim mennek már nem tetézemből
Hemény köteleim jaj ösve szaggattak
Es Arbutz fáimat a vízbe buktattak
Engem egy deszkával ide s tova hánynak
Bár látták hogy félek de még is nem fájnak
A deszkával edgyütt mig el nem merülök
A Parthoz közelebb a mikor kerülök
Nyujts kezet vagy pálcát a partrol kezemb
Starts meg ha meg tarthatz olly veszedelm
Ollyan kedves léken el hidd segedelmed
Velem nyomorultal közlött nagy szerelmed
A millyen a Pustán hévben utozónak
Vizeket felettebb már somjuhoronak
Ha talál uttyában egy hideg kut főre
Az ő somjuságát jól meg enyhítőre
Már nints egyeb hátra hanem hogy kerkeket
Nyujtsok fel az Egre es mondjam ezeket
Voliám s voliak azok a kik nevezettek
Rollam: de nem vagyok már, s el töröltek

Te is

Te is tsak azt mondjad Ember már én rollam,
Ki el felejtkezni nem akar én rollam.
Már gabona terem a hol Bányá vála
Melly Földet buzának Magyar ^{vérhizlala}
Szep süri házai az holott valának
Sik Mezeje leve egy jó Paripának.
Meg jegyzésre méltó az is még HORAROL
A Pribek kujjon es hutzfut ven olarol
Mikor a körösből Fejer Vármegyébe
De jött egy rudat vett atkozou kezébe
Egy arany keresket a tetejébe tett
Salája egy fejer keskenött segetett
Melly Zászló, a melyre felétől lobogott
Népe is utánna ara boportozott.
A midőn pediglen Topán salván volna
I: Jaj illy Pogányságot vallyon ki gondolta
Gollya Vasilia után indította
Bizonyos Népeit, s hogy fel találhatta
Kézzele hátra kötve egy mágos kösálra
Vitette keresett volt, a kit halálra
Onnan irgalmasság nélkül levettetie
Es nevezetessé Laputret így tette.

Más Sereg

Más Sereg Devára hatodik ütöttek
De akkor tsufoson mind vissza verettek
Más Nap két ezren visont rá ütének
De veszedelmekre magoknak levének
Mert akkor a Bolgár Város Sántza mellett
Az hol a viadal a gyilkosokkal lett
Katoná huszonöt, negyven három némes
J. Híknék Vitézségek lehet nevezetes.
Két százat s harminzat kardal le vágának
Hetven elevenen vízbe buktalának
Elevenen nyolcvan ötöt el fogtának
A kiket más napon mind le vágattának
Öven kettőt vágta le kenyer vízenél,
Hetven ötöt öltek meg Tamas Telkenél
Hátseg mellett a melly katonák valának
Két száz negyven tolvajt hamar le vágának
Innen a Tolvajok fel felé menének
A MAROSON és nagy prédákat terínek
Csora és Dábolna oda van Rapoltal,
Krakkó elpusztula al Gyogyal és Folial.
Krakkóban a Pápnak fejét küszöbére
Tették a Templomnak s ott jártak végére

Hat

Hat gyermekeinek sem irgalmaztának
Az halálnak vellek míg nem áldoztának
Elevenen Tisztet kettőt megnyuztának
Ilyen kegyetlenül krakkóba bántának
Elevenen is el temettek sokakat
Masutt, tselekedik olly pogányságokat
Sokakat négy felé elhasítottának.
Oh vallyon micsoda emléket szoptának?
Egy soval oda van Hátsegnek egészen
Vidéke ujjulást soha tam nem véstem.
Larand Varmegyének oda lett sepsége,
Nints már ekecsége mert nints SEME csége
Hunyad Varmegyét is e történet érte
Sirhat az aki azt, az előtt esmérte.
Meg sánásra méltó imár magyar Igen,
Mert ki pusztult segeny mindeniből igen.
Nints egy sem buzája vagy török buzája
Labja vagy egy falat evő salonnája
Egy fa kalánig el vitték minden kintsét
Még az ajtoknak is el vitték kilintsét.

Mézes

Mézes Palinkát is ezek meg ivának
Harmintz két vederel mikor itt valának
Célnarol Borsárdra hogy borsákozának
A Totvajok kik is öt sázon valának
Egy jó verű Husár Svása Mester nézte,
Es uttyát leg ottan feléjek inerte,
A kivel voltának négy Witez Legények
Nem virtusok nélkül árva és ségenyek
Kapa markolattyát mindenik kardjának
Es jól meg foritván rájok rohanának
Kik között sokakat kardal le vágának
Es elevent tizen-egyet el fogtának
Sokakat közöttük meg meg is lottének
Győzedelmet ötön öt sázon tettek
Márstól nemzetettek el hiszem voltának
Hogy ennyi gyilkostól el nem sárgultának
Már tizen-egyedik Napján Novembernek
Páldon fel prédálták házat egy embernek
Az után hogy mindent fel sákmányolának
Leg ottan tüzet is az háznak adának

Innen

Innen Denedekbe sietve mentének
Egy Fő. Kemes Embert ottan meg öltének
Ha kívánod tudni B. R. O. M. H. L. O. S. neve
A ki a vadaknak prédájává leve
Tizedik két ezer magát meg süvölté
S. Torotko Szent Györgyöt egészen eltölté,
Es ki mondhatatlan nagy károkozának.
Az ott ~~ott~~ biro Uri nagy Familiának
A Pappnak kilentz száz forintot érének
Könyvei mellyeket semivé tevének
Más javaiból is úgy ki meritették
Hogy immár Trushoz hasonlová tettek
Aratlan éltét is sziinte elvesztette
De ISSENE azzal meg ötet szerette
Midön prédáltának volna az házában
Igy jól az ifjú HOKARNAK bujában
Oly kegyetlenül én velem ne bánjatok
Az ISSES nevére kérlek hogy bánjatok
Ekkor töltött segyvert segeze mellyének
Hogy végére járjon Tarzadi éltének

Oh! de

31.

Mézes Palinkát is ezek meg ivának
Harmintz két vederel mikor itt valának
Célnarol Borsárdra hogy borsákoznak
A Tolvajok kik is öt sázon valának
Egy jó verű Husár Svása Mester nézte,
Es uttyát leg ottan feljék intezte,
A kivel voltanak négy Witez Legények
Nem virtusok nélkül árvák és segenyek
Kapa markolattyát mindenik kardjának
Es jól meg foritván rájok rohanának
Kik között sokakat kardal le vágának
s eleven tizen-egyet el fogának
Sokakat közöttük meg meg is lottének
Győzedelmet ötön öt sázon tettek
Márstól nemzettettek el hiszem voltanak
Hogy ennyi gyilkostól el nem sárgultanak
Már tizen-egyedik Napján Novembernek
Gáldon fel prédálták házat egy embernek
Az után hogy mindent fel sákmányolának
Leg ottan tüzet is az háznak adának

Innen

Innen Bencedekbe sietve mentének
Egy Fő. Kemes Embert ottan meg öltének
Ha kívánod tudni BIRÓ M. H. S. O. S. neve
A ki a vadaknak prédájává leve
Tizedik két ezer magát meg süvölté
S Torotko kent Györgyöt egészen el tölté,
Es ki mondhatatlan nagy károkoznak.
Az ott ~~ott~~ biro Uri nagy Familiának
A Pappnak kilentz száz forintot érének
Könyvei mellyeket semivé tevének
Más javaiból is úgy ki merítették
Hogy immár Trushoz hasonlová tették
Artatlan éltét is srinte el vesztette
De ISSEVE arzal meg ötet szerette
Midön prédáltanak volna az házában
Igy soll az ifiu HORÁK bujában
Oly kegyetlenül én velem ne bánjatok
Az ISSEVE nevére kérlek hogy bánjatok
Ekkor töltött segyvert segeze mellyének
Hogy végére járjon Farzádi éltének

Oh'de

Oh! de a Döls Iszest utakat mutata
Neki a mellyeken meg meg maradhata.
Látván, hogy éltét is assal kötözöttattya
Hogy jávait nekik nehezen hadhattya
Nem gondol akármit tegyenek kintsevel
Isak menekedhessek a maga éltével
De sádt egy Magyar ember jószágára
Ott egy sertés olnak alatsón kijjára
Az hol egy kis sénévala, s betakará
Magát s amint tudta magára vakará,
Az után, tsak hamar oda is mentenek
HORA, jék s az olhoz közelitettének
Az hová rekesseve hogy a dísnót látták
Meg perselni mindjárt onnan ki borsátták
Mikor már perselni végtére akarák
A segény kis Papot sinte kitakarák
Mivel sálmája nem vala a gazdának
Isak sénéja mellyet a Papon látának.
De monda a Pazda azon kis sénéamnak
Bár hagynátok békét mert kel a marhámnak

Vagyon

Vagyon a sém sénének sálmája menjek
Oda, s amennyi kell belölle vegyék
Ezt értvén a sénéát egyik sem bántotta
Es így az Iszest a Papot meg tartotta.
A sárvas Dorju hatavol van annyától
A seleknek is meg ijed sűrűsától
Es ha meg mördittyák a tsipke bokkókat
Zöld nyékek hogy lássa ingadozásokat.
Olly nagy okka lépnek ekkor félelmei
Hogy a sive resket, és a két térdei.
TARZSI SÁBOR is eként rettegvála
Mig a séné alatt elrejtve vála
Lélekzésétől is gyakran meg ijedett
A félelem benne a ként el terjedett
Ha suttogást hallott sinte hasatt sive
Hogy majd által járja az ellenség iver
Kolos Vármegyében jöve utollyára
HORA, de nem lépék meg eddig ^{ezeljén}
Nem is tudom mikor telhetik be kedve
Pozozza fel ötét a havasi Medve

Mert

Mert Fő Vezér Tsáki forgalmatossága
Ejjele nappali nyukhatatlansága
Nem engedi tovább Erdély Királyságának
Lenni és úgy félni tőle egy hazának
MAJESTAS SIGMUND HERTZEG, Trimerinek
Es sen maradando örökös jegyenek:
Mezette egy Oltárt s ara égő tüzet
Es a tűz felibe Pallossal jobb kezét
Azt irván felibe En nehezebbeket
Szenvedni kétféle vagyok és terhesebbeket
Jelentette ezzel hogy ő nepeiért
Az alatta való kedves Hivereiért
Nem sajnállyal tüzre vetni egész testét
Es vér ontások közt érettek el estét
Nem csak edgyik kezét veti a tüzekre
Mint MURZIUS és más nagy veszedelmekre.
FŐ VEZÉR Graf TSÁKI Kolos Vármegyében
E Trimeret mezette a maga sívében
Egész testét vetni kétféle a nagy tüzekre
Nem csak a jobb karját a veszedelmekre
Hallál

Halállal nem gondoltak meg mutathatósá
Hivem szolgálattját s meg bizonyíthassa
Kétféle vért ontani maga hazájáért
Es 10 Tsáksáryának oltalmazásáért
Es öt havat, selet, szenvedni s hideget,
Kétféle minden orában, ségítő melegget.
Es csak szolgálhasson nem gondol semivel
Nagy veszedelmével, avagy sok pénzével
Valamint Perseus meg szabadította
Andromeda és a veszejbenem hagyta
Ugy e Fő Vezér is viszállítani
A Magyarok kétféle leszen s meg szabadítani.
Két kezeket nyújtok én hát fel é végre,
A könnyörgéseket meg halgato egre
Oh IJFÉNÉ VEZERT Nestori Időkre
Elesd, Sibillai sámós Estendőkre
Jegyed szerentséscé egész életében
Add meg é mostani kardját a kezében.

VEGE

Sala Samuel
Janóczy István
Cs. László István Lohay István

HÓRA - ELLENES
VERS KÉZIRATA
KVÁR, RNK. ALCAD. 2. SZ. KTÁR
1577 SZ.

VEGE.